

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119309754
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119309754.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Pozemkové spoločenstvo urbariátu v Liptovskej Sielnici, so sídlom Liptovská Sielnica 196, IČO: 37 911 155, právne zastúpený: JUDr. Ľubomír Urban, advokát so sídlom J.M. C. XXX/X, V., proti žalovanej: J. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. X. N. XXXX/X, O. D., zastúpená splnomocneným zástupcom: Ing. G. D., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXX/X, O. D., o zaplatenie X XXX,XX eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 21C/7/2020-180 zo dňa 19. júla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu 1 401,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % od 20. 03. 2019 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania od 14. 06. 2018 do 19. 03. 2019, zamietol. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Mal za preukázané, že z účtu žalobcu dňa 13. 06. 2018 bol vykonaný prevod sumy 1 401,07 eur na účet H XXXX XXX XXXX XXXX XXXX s názvom protiúčtu „Ing. D. J.“, VS XXXXX a poznámkou „podieľ 2017“. Zo žiadosti o upozornenie príjemcu z 01.03.2019 a z potvrdenia o prijatí podania klienta z 22.02.2019 vyplynulo, že žalobca požiadal banku, aby upozornila príjemcu predmetnej platby a vyzvala ho na spätný prevod pripísaných prostriedkov a pre prípad, ak príjemca platby tak neučiní v lehote 7 dní od doručenia výzvy, aby poskytla žalobcovi údaje potrebné na identifikáciu príjemcu tejto platby. Banka listom zo dňa 18. 03. 2019 oznámila žalobcovi, že príjemca platby predmetnú sumu v stanovenej lehote nevrátil, a preto mu oznámila identifikačné údaje majiteľa účtu, z ktorých je zrejmé, že majiteľom účtu je žalovaná. Medzi stranami nebolo sporné skutkové tvrdenie žalobcu, že predmetom hospodárenia žalobcu je spoločná nehnuteľnosť, ktorá bola v čase vykonania predmetnej platby v prospech účtu žalovanej v podielovom spoluvlastníctve členov žalobcu ako nebolo aj sporné, že suma 1 401,07 eur bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Výnosy z hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou sú majetkom pozemkového spoločenstva do momentu, kým nie sú vyplatené jednotlivým členom spoločenstva podľa výšky ich spoluvlastníckeho podielu a žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. Bez ohľadu na to, na koho boli prevedené podieľ žalovanej, vždy je pasívne vecne legitímovaná žalovaná, nakoľko účet, na ktorý bola žalobou uplatnená suma prevedená, je vedený na jej meno. Viazaný názorom odvolacieho súdu musel dospieť k záveru, že hoci žalobca

tvrdil, že 13.06.2018 omylom zaslal zo svojho účtu na účet žalovanej spornú sumu, okolnosť omylu pri vyplácaní tejto sumy žalobca nepreukázal. Keďže na novom pojednávaní žalobcom neboli navrhované nové dôkazy, toto tvrdenie nepreukázal a vo vzťahu k omylu pri vyplácaní žalobca vôbec neuniesol dôkazné bremeno. Omyl žalobcu pri platbe pritom odmietala aj žalovaná, keď tvrdila, že zo strany žalobcu išlo o zámerné konanie s cieľom uviesť ju do omylu, aby na ňu mohol následne podať žalobu, očierniť ju. Z takéhoto tvrdenia žalovanej jednoznačne vyplýva, že samotná uznala, že na túto sumu nemala žiaden nárok. Bolo tak možné mať za zhodné skutkové tvrdenia strán sporu, že suma 1 401,07 eur bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Zhodnosť týchto skutkových tvrdení sa týka okolnosti, že táto suma bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Pre právne posúdenie veci nebolo podstatné, či suma bola zaslaná na účet žalovanej v dôsledku omylu žalobcu, resp. v dôsledku zámerného konania žalobcu s cieľom uviesť žalovanú do omylu a žalovaná vo vzťahu k zámernému konaniu žalobcu strany neuniesla dôkazné bremeno. Už len zistená okolnosť, že tu došlo k plneniu v prospech účtu žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ založila povinnosť žalovanej podľa § 451 ods. 1 OZ vydať žalobcovi toto bezdôvodné obohatenie. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, tieto priznal žalobcovi odo dňa nasledujúceho po tom, ako žalovanú o vrátenie tejto sumy prvýkrát požiadal, pretože pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia splatnosť dlžného plnenia nevyplýva ani zo zmluvy, ani zo zákona, či rozhodnutia. Z listu banky z 18.03.2019 vyplynulo, že najneskôr k dátumu jeho spísania bolo možné mať za to, že žalovaná bola požiadaná o vrátenie tejto sumy, a teda nasledujúceho dňa bolo možné mať toto plnenie za splatné, a preto od ďalšieho dňa 20.03.2019 sa žalovaná dostala do omeškania. Z uvedených dôvodov vo zvyšku žalobu zamietol.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie žalovaná. Poukázala na to, že v zmysle zákona č. 93/2013 (poznámka odvolacieho súdu správne malo byť 97/2013 Z. z.) výbor koná za členov spoločenstva, a teda výbor koná za člena J. U., ktorý je aj členom výboru, no nekoná za člena, žalovanú stranu, ktorému, ako člen J. U. tvrdí, že omylom vykonal bezhotovostný prevod na účet členovi pozemkového spoločenstva, t. j. žalovanej. Splnomocnenie na zastupovanie pre advokáta podpísali predseda spoločenstva a člen výboru spoločenstva p. U. a v tomto prípade výbor dal splnomocnenie na zastupovanie pre člena spoločenstva, ktorý má niesť hmotnú zodpovednosť podľa Zákonníka práce. Pozemkové spoločenstvo ako plnohodnotná právnická osoba má právo byť samostatným účastníkom konania vo veciach, ktoré súvisia so zabezpečovaním činnosti pozemkového spoločenstva, nemá však oprávnenie na zastupovanie fyzickej osoby pred súdom, hmotne zodpovednej za výplaty podielov. Konštatovanie o uvedení do omylu bolo napísané na základe kópie výpisu účtu žalobcu, keď v správe pre prijímateľa bolo „podiely 2017“ a ako žalovaná strana mala prvýkrát uvedenú informáciu po doručení platobného rozkazu v lete 2019. Potvrdili to aj vyjadrenia p. U. na pojednávaní 08.07.2020, kde aj sudca konštatoval, že nehovorí pravdu o správe pre prijímateľa z platobného príkazu, kde uviedol, že napísal Ing. J. D., pričom v priloženom dokumente o platbách je jasne napísané „podiely 2017“. Tým, že klamal, uvádzal všetkých, aj členov spoločenstva do omylu. Hmotná zodpovednosť zvoleného člena spoločenstva do výboru J. U., ktorý realizuje úhrady a má prístupové práva k účtom spoločenstva, je len a len jeho osobnou zodpovednosťou. Preto žalovanej strane nesmie byť prisudzovaná vedomosť o niečom, o čom vôbec nevedela a najmä nie, ak ide o časový posun viac ako jeden rok. V rozsudku sa konštatuje, že žalobca žiadal banku, aby upozornila príjemcu predmetnej platby a vyzvala ju na spätný prevod, o čom však žalovaná nemala vedomosť. Začali sa o to zaujímať až keď zástupcovi žalovanej strany predala svoje podiely v pozemkovom spoločenstve. Chce poukázať, že mylnú platbu je možné vyžiadať späť aj cez svoju banku, ak o to požiada majiteľ účtu, z ktorého bola mylná platba uskutočnená a ak preukáže, že ide o omyl. Volené orgány spoločenstva, výbor spoločenstva a dozorná rada spoločenstva sa bezdôvodne obohacujú cez členov spoločenstva, ktorí ich zvolili, podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) tým, že právoplatnému vlastníkovi podielov (právoplatnosť vyznačená katastrálnym úradom 24.04.2019) odmietajú vyplatiť za roky 2018, 2019, 2020 podľa schváleného uznesenia VZ pre uvedené roky. Predstavuje to sumu viac ako 6 500,- eur. Právny zástupca žalobcu tvrdí, že to nesúvisí s týmto prípadom, avšak viackrát sa snažil osloviť volené orgány spoločenstva, aby spolu urovnali všetky nezrovnalosti a spory. Výbor spoločenstva a dozorná rada spoločenstva bezdôvodným obohatením cez členov spoločenstva, ktorí ich zvolili, mu nevyplatením podielov za uvedené roky dochádza každý rok k zväčšeniu finančných prostriedkov na bankovom účte spoločenstva. V rozsudku sa konštatuje, že zo strany žalobcu sa omyl nepreukázal, tento omyl odmietla aj žalovaná, keď tvrdila, že zo strany žalobcu išlo o zámerné konanie s cieľom uviesť ju do omylu a o bezdôvodné zaslanie predmetnej sumy na účet žalovanej, aby mohol na ňu podať žalobu, keď konštatuje, že žalovaná uznala, že na túto sumu nemala žiaden nárok, čo sa žalovanej strane prisudzuje

nepriamo. Keď ide o zhodnosť tvrdení, ide aj o tvrdenie žalovanej, že žalobca mal cieľ uviesť žalovanú do omylu, aby mohol na ňu podať žalobu. Žalobca ako prvý podal žalobu, čím prvý potvrdil, že cieľom bolo tvrdenie žalovanej a uznáva, že tento zámer mal. Uvedené považuje za podstatné a právny dôvod vyplýva z výpisu účtu pozemkového spoločenstva, v ktorom je v správe pre prijímateľa jasne napísané „podiely 2017“, čo je údaj, ktorý má právny podklad. Žalovaná nemohla vedieť, že ide o bezdôvodné obohatenie ako sa jej to v rozsudku prisudzuje. Za žalovanú a seba zástupca uvádza, že podiely zdedili, majú dosť rokov na to, aby sa „nepachtili“ za peniazmi a najmä nie bezdôvodne obohacovať sa. Preto chybu, za ktorú nesie výlučne zodpovednosť volený člen výboru spoločenstva, je za to podielníkmi platený, nemá ani toľko charakteru, aby dal do poriadku svoju chybu sám. Má mať hmotnú zodpovednosť a je neprípustné, aby prenášal zodpovednosť na vlastníkov podielov a robil ich zodpovednými za svoje zlyhania. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť v celom rozsahu súdu prvej inštancie a priznať jej nárok na náhradu trov konania.

3. Žalobca nepodal vyjadrenie k odvolaniu žalovanej.

4. Krajský súd Žilina, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (§ 451 ods. 1 OZ). Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 OZ). Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal; ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu (§ 456 OZ). Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením; ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 OZ). Aktívne legitimovaným na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané; je povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

7. V preskúmvanej veci z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca zaslal na účet žalovanej istinu 1 401,07 eur označenú ako „podiely 2017“, pričom z poznámky, ktorá je pre žalobcu, vyplýva, že tieto podiely sa mali týkať Ing. J. D.. Žalobca najskôr v H. H., a.s., kde má vedený účet podal žiadosť o upozornenie príjemcu platby na vrátenie istiny 1 401,07 eur, ktorá bola realizovaná na základe príkazu na úhradu zo dňa 13.6.2018, pričom prijatie žiadosti banka potvrdila listom dňa 22.2.2019 a viedla ju pod č. 1902224802. Listom zo dňa 18.3.2019 banka oznámila žalobcovi, že príjemca platbu v stanovenej lehote nevrátil a v súlade s § 92 ods. 1 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách zaslal žalobcovi identifikačné údaje majiteľa účtu, z ktorého je zrejmé, že sa jedná o účet žalovanej. Na základe uvedeného žalobca listom zo dňa 23.3.2019 zaslal žalovanej výzvu na vrátenie mylnej platby, nakoľko k realizácii platobnej transakcie bolo omylom uvedené jej číslo účtu, ako bankové spojenie platby. Žalovaná napriek tomu požadovanú istinu žalobcovi nevrátila a uvedené žiadnym spôsobom pred súdom prvej inštancie nepoprela, teda na jej účet bolo plnené bez právneho dôvodu, a tak prevzatím výzvy na vrátenie istiny (už samotnou výzvou banky) došlo na jej strane k bezdôvodnému obohateniu.

8. Pokiaľ žalovaná poukazuje na zodpovednosť zamestnanca žalobcu, ktorý uvedený prevod na jej účet vykonal, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že vo veci nebolo konštatované súdom prvej inštancie, že zo strany žalovanej došlo úmyselne k bezdôvodnému obohateniu. Jednalo sa o platbu, na ktorú žalovaná nemala žiaden právny dôvod, a preto po výzve na vrátenie istiny bolo povinnosťou žalovanej túto istinu vrátiť. Predmetom tohto konania nebola vzťah medzi žalobcom a

osobou poverenou vykonávaním realizáciou výplaty podielov členom spoločenstva, ako ani porušenie hmotnej zodpovednosti tejto osoby.

9. Splnomocnený zástupca žalovanej v odvolaní poukazuje na skutočnosť, že následne ako žalovaná previedla spoluvlastnícke podiely na spoločných nehnuteľnostiach, na ktorých hospodári žalobca, na jeho osobu a následne mu neboli vyplácané podiely za roky 2018, 2019 a 2020, je nutné poukázať na to, že nie je možné vykonať započítanie tejto sumy, nakoľko sa jedná o rozdielne subjekty na strane žalovanej a splnomocneného zástupcu. Jedná sa o vzťah žalobcu a splnomocneného zástupcu, ktorá nie je predmetom preskúmania tohto konania.

10. Rovnako je neopodstatnená odvolacie námieta, že splnomocnenie na právne zastupovanie podpísali predseda spoločenstva a člen výboru spoločenstva p. U. a v tomto prípade výbor dal splnomocnenie na zastupovanie pre člena spoločenstva, ktorý má niesť hmotnú zodpovednosť podľa Zákonníka práce. Splnomocnenie bolo vydané na zastupovanie žalobcu - Pozemkové spoločenstvo urbáriátu v Liptovskej Sielnici, so sídlom Liptovská Sielnica v tomto konaní.

11. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia konštatuje, že bol viazaný názorom odvolacieho súdu v predchádzajúcom rozhodnutí o tom, že nebol preukázaný omyl zo strany žalobcu, odvolací súd musí konštatovať, že uvedené v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 7Co/132/2020 takýto záver nevyslovil a rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, aby sa zaoberal preukázaním tvrdenia žalobcu v žalobe, nakoľko v prvom rozhodnutí sa zaoberal iba aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, bez preskúmania vecnej správnosti a skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe. Avšak odvolací súd sa zhodol s názorom súdu prvej inštancie, že na vyhovenie žalobe postačuje, že medzi stranami nebolo sporné, že na účet žalovanej boli zaslané finančné prostriedky žalobcom, ktoré nepatrili žalovanej, ale jednalo sa o podiely za rok 2017 Ing. J. D.. Uvedené žalovaná žiadnym spôsobom nerozporela, dokonca sa sama vyjadrila, že zo strany žalobcu došlo k úmyselnej chybe, aby jej osobu mohol očierniť a žalovať ju (čo v konaní nebolo preukázané a zároveň nemalo žiaden relevantný právny význam pre posúdenie veci), rovnako pre posúdenie veci nemalo žiaden význam námieta, že žalobca žiadal vrátiť istinu až po jednom roku. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v odvolacom konaní úspešný v plnom rozsahu, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)